

(31)

Gura, 2-12-39.

Peneta nera: Diràs quant m'escris el meu home!!
Certament que aquesta setmana ho he fet vegades, encara que totes ben curtet. Doncs bé. Sempre que hi ha
qualcun m'agrada abans de fer-ne cap comentari amb
amics, confesar ho a la nera Maria. Estàs contenta, Veritat
mocososa nera?

Abir a la tarda parejàvem tranquilament amb en Mir
quan aquell senyor advocat ens diu que el company d'a-
quella notha volia veure'ns. Parlarem amb ell i estigué molt
atent. Sabia que se'm reclamava com a lector d'espangol
a la Normal de l'escar i em preguntà si sabia qualcun
de la marxa de la reclamació. Jo naturalment li deia
que res sabia, encara que malgrat tot tenia confiança
en sortir alta i que tu erets aquí Pau i pensava que
prompte podries precisar-me si la nova sortida era fac-
tible. Total i resumint: Mirarà per tal que pugui
resistir ací (ja que això és líquida) si puc ingressar a la
Companya de Futboladors del Camp. Veure'm. Jo en-
cara estic, nera nera, que la solució per la Normal
de l'escar és la millor de totes les solucions. Certament
que abans de seguir així és millor embarcar per
la República Dominicana, però això si bé ens re-

troba, ens allunya excessivament de' Espanya i jo
tinc confiança que allò d'allí no pot durar molt.
En fi meneta. Segons em diuen el S.E.R.E. ompl
les vacants dels vaixells que van a Sto Domingo.
També m'asseguraren que les sortides del mateix
són el 12 de cada mes. Si això fos cert, (el que
m'ho digué li diuen de fora) segurament que la nos-
tra sortida no seria fins el 12 de gener ja que es podria
prematar pel dia 12 d'agost més si tens en compte
que encara hem d'omplir els documents pel pasaport.
Creia jo, si tu estàs d'acord amb mi que seria con-
venient que actualment, tu que disposes ara de la
llibertat que fessis una visita a Mr. el Director de
l'Escola Normal, o bé a l'oncle de la Mme. per tal de
precisar si efectivament la reclamació va avant o bé per
contra no els interessa. Cas positiu, preguntar-los-hi que
activessin la matèria ja que segons diuen ara existeixen
facilitats per la sortida individual. En fi ja m'entens. Si
les condicions de la nostra vida un cop jo a l'escola fossin
bones, podríem estudiar ben objectivament el que ens era
més convenient: restar a França o bé emigrar a les Amè-
riques. Jo conec les condicions d'allí. Un cop arribes allí
a la isla et donen 2000 francs per persona i el S.E.R.E. es
desinteressa de tu. No m'espanta enfrontar-me amb la vida

a la isla o bé on sigui. Amb els francs o sense jo sé que els dos
pavets salvariam totes les dificultats. No cal que sobre aquest
particular sigui més extens. Tu comprendràs bé ço que interessa.

Bé, Maria de l'ànima, no tens ganes de festejar
de nou amb el teu home? Ah! Si sabessis les que jo tinc.
Ahir rebia una tarja d'en Bergós. Segueix a St. Cyprien,
sense perspectives i em parla del seu amor trencat amb la
seva Beatrix i em diu que la felicitat que l'espera el dia
del retornament pagarà amb escreix totes les misèries actuals.
Nosaltres dos ploriquiejant sempre però creu que m'aver-
gonjeixo i em dic que és injust el queixar-me si penso
amb el pobre Manel. No em diu res si ella segueix lluire
i bé continua a la presó. Jo voldria creure que és el primer.
No obstant són lo mesos i escaigs de vida trencada i comen-
cen a ésser desesperadors. Una, amb tot, d'ençà que et sé
aquí en condicions inmillorables estic molt més tranquil.
Em sembla, Maria meua, que hem guanyat la primera part
de la batalla i que el que resta guanyar és ben poc. Tu
mida de necesses això de la Normal el demés ja ho tenim
i embarcar sempre hi som a temps. No vull dir amb
això meneta meneta, que si fossim cridats demà, no sur-
tis més content que qualsevol refugiat que fos cridat
per ésser president d'una república.

Hores i hores pensant en tu. Et ten record com

m'ajuda a sobreviure aquesta vida!! També dic com en Manel. Ah! una vegada aconseguir el nostre retrobament que no és feliç que nosaltres? És que per ventura hi ha en tot el món una parelleta tan ben compenetrada com nosaltres dos? Tu hi veus pels meus ulls, jo soc orb sense els teus.

Confiança nova i nova, la cosa i les penes s'acaben ja. Jo veig clarjar el dia feliç del nostre amor. Aquest dia sabrem purar-nos a quell amor tan nostre i que no té parió com el deia amb cap de la majoria dels amors mundans.

Encara no he rebut la documentació per embarcar de què parlava la Pepita. Espero carteta terra avui o demà però veure si has estat de més sort. No hi pareixo. Tu t'ho deia fa temps. Deixo que les coses succeeixin pel seu temps. Escric si per mirar d'orientar-ho i dir que, per exemple, no he rebut res etc; però desesperar-me? Això no, de cap manera. Tinc un fetge gran, malgrat que com saps bé tu, no soc home que deixi les coses per resoldre i de reaccions ràpides, però els fets i les circumstàncies m'aconsellen prou bé i guio els actes i les reaccions i fora. gito, com sigui, tots els mals pensaments.

Segurament hauràs llegit les poques ratlles d'agraïment que joia a Mme Perarnaud. Sortien de l'ànima i crec expressava bé el nostre sentit d'agraïment.

Abé mocosa noia. El paper s'acaba i crec que avui si bé hauré sortit un xic en els desitjos del censor que vol que siguem breus sabrà perdonar-ho.

T'estima i et recorda sempre el teu

Pepi